

tror sådan cirka, at det var, hvad hr. Christian Mejdahl sagde.

Så er mit spørgsmål: Det, som Venstre her siger, er det, at de øst- og centraleuropæiske lande altså ikke kan blive fuldgældige medlemmer, før vi totalt får afviklet alle de her støtteordninger, og da hr. Christian Mejdahl i sin ordførertale har brugt megen tid på at forklare, at det kan tage lang tid, så er det altså Venstre, Danmarks liberale parti, som på nuværende tidspunkt siger, at vi ikke kan udvide med de øst- og centraleuropæiske lande før om rigtig mange år. Er det Venstres politik? Jeg har fra EU-ordførerne hørt noget helt andet, det kan jeg godt hilse og sige, og jeg håber helt ærligt, at Venstre her bare kom til at fjumre lidt med formuleringen.

Og så vil jeg gerne lige til sidst stille dette spørgsmål til hr. Christian Mejdahl: Mener hr. Christian Mejdahl virkelig, at den EU-landbrugsreform, der helt korrekt blev gennemført i året 1993, og altså inden GATT-forhandlingerne var afsluttet, var tilfredsstillende? Skulle vi ikke have gjort det, som vi fra dansk side blev ved med at sige, nemlig vente og se GATT-forhandlingens afslutning og så lave EU-reformen? Det havde været sund fornuft.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Nu er jeg ked af at skulle sige, at fru Annette Just sagde noget sludder heroppe fra; det skal jeg lade være med.

Der er jo ingenting i det, som jeg har sagt, der forhindrer, at lande i Central- og Østeuropa optages som medlemmer i EU sideløbende med, at vi ændrer støtteordningerne i landbrugspolitikken. Vi vil under ingen omstændigheder lægge hindringer i vejen for de optagelsesforhandlinger, som indledes, når regeringskonferencen er sluttet, og de optagelser, som forhåbentlig kommer ud af det. Men det sker jo heller ikke fra den ene dag til den anden, og jeg er helt sikker på, at det med landbrugsstøtten kan ordnes inden for den samme tidsperiode.

Fru Annette Just spørger, om vi mener, at EU-reformen, som vi fik i 1992, var tilfredsstillende. Nej, men det var det, der kunne opnås på det tidspunkt. Vi vil længere, end vi kom dengang.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Mejdahl, for det er i hvert fald klar tale, og det er jeg også glad for, da vi er enige. Vi skulle selvfølgelig være gået længere i den der landbrugsreform, som kom i 1992. Det var en lappeløsning, og det var en hovsaløsning, som en kommissær var meget glad for at få igennem, og det havde intet at gøre med frihandel og åbning for EU's landbrugsproduktion til tredjemarked.

Men det er jo i virkeligheden lidt modsigende i forhold til alt det, hr. Mejdahl ellers har sagt om, at nu skal vi tage det med ro, vi skal lave det hele i WTO-regi, og vi må endelig ikke gå foran, og hvad der ellers er blevet sagt. Så jeg håber i hvert fald, at det her giver grund til eftertanke, og vi får en konstruktiv meningsudveksling, og at vi får lagt det enorme pres på regeringen, som skal til, for at regeringen går ned og siger, at EU's landbrugsreformer skal revideres 100 pct. nu.

Lene Espersen (KF):

Enhedslisten ønsker med denne forespørgsel en drøftelse af, hvorledes EU-støtteordninger til landbrug og fiskeri skal afvikles, og en drøftelse af, hvorvidt denne afvikling skal følge de strukturmodeller, som vi har set på New Zealand.

Jeg vil godt indlede med at fastslå, at Det Konservative Folkeparti gerne ser EU's landbrugs- og fiskeripolitik udvikle sig i en mere markedsorienteret retning. Dette indebærer også, at vi set gennem de langsigtede briller gerne ser støtteordningerne udfaset. Man kan også sige, at vi gerne ser dem afviklet i takt med, at vi på EU-niveau og internationalt niveau, og her tænker jeg naturligvis først og fremmest på WTO, fastlægger en yderligere liberalisering.

Ministeren og andre har allerede været inde på, at forhandlingerne i WTO finder sted fra 1999, og det er, om end ikke så hurtigt, som det gerne måtte være, i hvert fald noget, man kan overskue og så se frem til.

Man må bare gøre sig klart, at der i dag bliver brugt ganske betydelige summer til EU's fonde. Ifølge EU's budget bliver der brugt omkring 300 mia. kr. til landbrugsordningerne – det er omkring 50 pct. – og der er også afsat mange hundrede milliarder kroner, jeg tror det er 213, til strukturinitiativer. Vi taler altså om 500 mia. kr. i alt, og dér synes jeg, at det er noget skuffende, at så mange ordførere her i Folketinget stiller sig op og gør sig til talsmænd for, at de penge